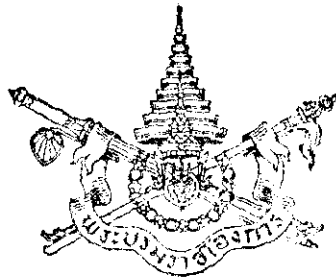

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ มีนาคม ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๔๕ และกฎหมายอื่นซึ่งมีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือขัด หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการไทยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในกระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือนทุกแห่ง แต่ไม่รวมถึงข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวง และหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีน
ตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตร และทบวงการเมือง
อื่นที่กฎหมายกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชา กับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

“กระทรวง” หมายความว่ารวมถึงสำนักนายกรัฐมนตร

“กรม” หมายความว่ารวมถึงสำนักงานปลัดกระทรวง
และทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่ากรม

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่ารวมถึงเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี

“อธิบดี” หมายความว่ารวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งเทียบ
เท่าอธิบดีที่เป็นหัวหน้าทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่ากรม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี ประชาม ก.พ. รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในหลักราชการ ซึ่งรับราชการหรือเคยรับราชการ ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่ามาแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แต่งตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๗ กรรมการให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ ถ้าตำแหน่งกรรมการดังกล่าวว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๘ ให้มีเลขาธิการ ก.พ. คนหนึ่ง และเจ้าหน้าที่รองลงไปตามสมควร

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๘ ถ้าในการประชุมคราวใด ประธาน ก.พ. ไม่มาประชุม ให้รองประธาน ก.พ. เป็นประธาน

ถ้าประธาน ก.พ. และรองประธาน ก.พ. ไม่มาประชุม ให้กรรมการเลือกกันเองเป็นประธานเฉพาะในการประชุมคราวนั้น

การประชุมของ ก.พ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามจึงเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานแห่งที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นนอกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ก.พ. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการใดๆ แทนได้

มาตรา ๑๑ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น ให้ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ด้วย คือ

- (๑) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการพลเรือน
- (๒) กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกตามความต้องการของส่วนราชการฝ่ายพลเรือน

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

เพื่อรับทุนรัฐบาลไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ เว้นแต่กรม
ตำรวจ

(๓) ดูแลและจัดการศึกษาของนักเรียนชายพลเรือน
ในต่างประเทศ

(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการสอบไม่เกินครั้ง
ละหนึ่งร้อยบาท

(๕) ออกกฎ ก.พ. เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
กฎ ก.พ. นั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ให้มี

(๑) อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงหรือทบวง
การเมืองซึ่งเทียบกระทรวง เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. กระทรวง
หรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบกระทรวง" โดยออกนามกระทรวง
หรือทบวงการเมืองนั้น ๆ

(๒) อนุกรรมการสามัญประจำกรมหรือทบวงการเมือง
ซึ่งเทียบกรม เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. กรม หรือทบวง
การเมืองซึ่งเทียบกรม" โดยออกนามกรมหรือทบวงการเมือง
นั้น ๆ

(๓) อนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. จังหวัด” โดยออกนามจังหวัดนั้น ๆ

มาตรา ๑๓ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการ รัฐมนตรีช่วยราชการ ปลัดกระทรวง อธิบดี และหัวหน้าส่วนราชการที่ฐานะเทียบกรม เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นเลือกตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อ.ก.พ. นอกจากทำหน้าที่ตั้งระเบียบไว้โดยมาตราต่าง ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ อ.ก.พ. กรม หรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบกรม ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธาน รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี หัวหน้ากองหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบสอง เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นเลือกตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อ.ก.พ. นอกจากทำหน้าที่ตั้งระเบียบไว้ในมาตราต่าง ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. และ อ.ก.พ. กระทรวง ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๑๕ อ.ก.พ. จังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นประธาน ปลัดจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำ
จังหวัดซึ่งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ส่งมาประจำจังหวัด เป็น
อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นเลือกตั้งเลขานุการ
หนึ่งคน

อ.ก.พ. นมหน้าทช่วย ก.พ. อ.ก.พ. กระทรวง และ
อ.ก.พ. กรม ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติใน
จังหวัดนั้น

มาตรา ๑๖ ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การ
ประชุมของอนุกรรมการตามมาตรา ๑๐ และ อ.ก.พ. ต่างๆ ด้วย
โดยอนุโลม

ลักษณะ ๒

บททั่วไป

มาตรา ๑๗ ข้าราชการพลเรือนมี ๗ ประเภท

(๑) ข้าราชการการเมือง ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการใน
ตำแหน่งการเมือง

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕

ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

(๒) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับ
ราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(๓) ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ได้แก่ผู้ซึ่งรับ
ราชการในตำแหน่งการรัฐพาณิชย์ ตามที่จะได้กำหนดไว้ใน
กฎ ก.พ.

(๔) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ผู้ซึ่งรับ
ราชการในตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ ตามที่จะได้
กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.

(๕) ข้าราชการตำรวจ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการโดย
ได้รับเงินเดือนในกรมตำรวจ

(๖) ข้าราชการครู ได้แก่ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรง
ตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำสถานศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ
หรือซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นในกระทรวงศึกษาธิการอันเกี่ยวกับการ
ให้การศึกษา ตามที่ได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกาซึ่ง
ออกตามลัญจนามูขรว่าด้วยครู

(๗) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับ
ราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

มาตรา ๑๘ ให้ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือนตาม
บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

สำหรับข้าราชการตำรวจให้ได้รับเงินเดือนตามอัตราซึ่ง
กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา

ในปีหนึ่ง ๆ ให้กระทรวงการคลังกำหนดเงินในงบประมาณ
ไว้สำหรับการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการในกระทรวงทบวงกรม
ต่าง ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๑๘ ชั้นข้าราชการพลเรือนนอกจากข้าราชการ
การเมืองและข้าราชการพลเรือนวิสามัญ มัตถน

- (๑) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา
- (๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี
- (๓) ข้าราชการพลเรือนชั้นโท
- (๔) ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก
- (๕) ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็นอันดับตามบัญชีท้ายพระราช
บัญญัติ

มาตรา ๒๐ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนนอกจากตำแหน่ง
การเมืองและตำแหน่งวิสามัญ มัตถน

- (๑) เสมียนพนักงาน
- (๒) ประจําแผนก
- (๓) หัวหน้าแผนก
- (๔) หัวหน้ากอง
- (๕) อธิบดี
- (๖) ปลัดกระทรวง

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะได้มีกฎ ก.พ. กำหนด
เทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว

มาตรา ๒๑ ข้าราชการพลเรือนผู้ไปรับราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้น
โดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการในชั้น
อันดับ และชั้นที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการตามกฎหมาย
นั้นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นราชการทหาร
ให้กระทรวงทบวงกรมเดิมรับบรรจุที่เดียว แต่ถ้าจะบรรจุให้
ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหาร ให้กระทรวง
ทบวงกรมเดิมบรรจุได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา ๒๒ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดซึ่งรัฐบาลสั่งให้ไปทำงานเทศบาล หรือองค์การสาธารณ ถ้ากระทรวงทบวงกรมเดิมเรียกกลับเข้ารับราชการ ให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะเรียกกลับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๓

ข้าราชการการเมือง

มาตรา ๒๓ ตำแหน่งข้าราชการการเมือง มีดังนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๕) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๖) รัฐมนตรี
- (๗) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๘) เลขานุการนายกรัฐมนตรี
- (๙) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

- (๑๐) ผู้ช่วยเลขานุการนายกรัฐมนตรี
- (๑๑) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๑๒) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง

มาตรา ๒๔ การแต่งตั้งรัฐมนตรีกิต การออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีกิต ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๕ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ต่ำกว่ารัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง ซึ่งเป็นผู้สมควรสมบัตินั้นจะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๖ ข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ต่ำกว่ารัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้ออก โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี จะเป็นการออกโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
ทั้งคณะ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ (๑)
หรือ (๔)

ลักษณะ ๔

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๒๗ ผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต้อง
สอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือก และต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือ
จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่ระบุไว้ใน
กฎ ก.พ.

- (๕) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ
- (๖) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

- (๗) ไม่เป็นผู้หนีสนทนาคดี
- (๘) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่ไม่กำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกให้ออกจากราชการในทางวินัย
- (๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกปลดออกจากราชการ
- (๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกจากราชการ

มาตรา ๒๘ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ (๕) หรือ (๑๐) ก.พ. อาจพิจารณาสอบสวนว่าผู้นั้นได้กลับตนประพฤติเป็นคนดี และในกรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ (๕) ผู้นั้นได้ออกจากราชการไปเกินกว่า ๒ ปี หรือในกรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ (๑๐) ผู้นั้นได้ออกจากราชการไปเกินกว่า ๓ ปีแล้ว จะยกเว้นให้เป็นรายบุคคลก็ได้ แต่มติของ ก.พ. ในการประชุมปรึกษากรณียกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๒๕ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนใดที่โดยลักษณะปริมาณหรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทำความตกลงกับ ก.พ. วางข้อบังคับไว้มิให้แต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา ๓๐ ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพจนความรู้ตามที่จะได้กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๓๑ ให้ ก.พ. จัดการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาและชั้นตรีตามหลักสูตรและวิธีการที่ ก.พ. จะได้กำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของราชการในหน้าที่ และจะแบ่งส่วนราชการเพื่อจัดการสอบแข่งขันสำหรับแต่ละส่วนก็ได้

มาตรา ๓๒ การสอบแข่งขันนั้นตามปกติให้มีปีละครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบแข่งขันใหม่อีกแล้ว บัญชีการสอบแข่งขันคราวก่อนเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๓๓ ผู้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูง มีสิทธิที่จะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

มาตรา ๓๔ ผู้สอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือก ซึ่งมิสำเร็จที่จะได้รับบรรจุเข้ารับราชการ ถ้าปรากฏขึ้นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับการบรรจุ

มาตรา ๓๕ ผู้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกผู้ใดได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากปรากฏภายหลังว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุแล้ว ก็ให้ผู้นั้นอาจส่งบรรจุส่งถอนการบรรจุและการแต่งตั้งนั้นโดยพลัน ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการได้รับเงินเดือนก่อนมำส่งถอนการบรรจุและการแต่งตั้งนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้นับตามบัญชีว่าด้วยการอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ การบรรจุข้าราชการพลเรือน ให้ปัดชำระทรงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาโดยอนุกรมตรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี บรรจุตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา การบรรจุให้บรรจุในอันดับ ๑ ขั้นต่ำ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๘๕

(๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี บรรจุจากบุคคลที่
สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี การบรรจุ
ให้บรรจุในชั้นตรีอันดับ ๑ ขั้นตรี ทรงภายใต้บังคับมาตรา ๓๕
วรรคสอง และมาตรา ๔๓

สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค การบรรจุข้าราชการ
พลเรือนชั้นตรี จะมอบให้ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการ
จังหวัด ข้าราชการพลเรือนชั้นตรีจะมอบให้ผู้ว่าราชการภาค
เป็นผู้บรรจุก็ได้

มาตรา ๓๗ ผู้ใดได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาแพ
ดัตักระวางหรือวิชาอื่นซึ่งบังคับบัญชาโดยอนุมนตรีรัฐมนตรีเจ้า
สังกัด แล้วแต่กรณี อาจคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกบรรจุเข้า
เป็นข้าราชการพลเรือนในวิชาอื่น ๆ ในชั้นใด ๆ ที่ไม่สูงกว่า
ชั้นที่ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา ๓๘ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นข้าราชการในตำแหน่ง
วิชาการหรือช่างฝีมือ และการปรับปรุงขั้นชั้น การเลื่อนอันดับ
และการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการเช่นว่านั้น ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

ตอนที่ ๑๑ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๓๕ ข้าราชการพลเรือนชั้นจตุรา เลื่อนชั้นเป็น
ชั้นตรีได้ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี

ข้าราชการพลเรือนชั้นจตุราที่ได้รับราชการมาเต็มเป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าสิบห้าปี และได้รับเงินเดือน ๑๒๐ บาทมาแล้วเป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าสามปี และดำรงตำแหน่งประจำแผนกมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง และอธิบดี
หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี วับริ่องว่าเป็นผู้
มีคุณวุฒิและความสามารถที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้
อธิบดี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาจะคัดเลือกให้เลื่อนชั้น
เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี โดยอนุมัติ อ.ก.พ.กรม ก็ได้
แต่ข้าราชการพลเรือนดังกล่าวจะเลื่อนชั้นเป็นข้าราชการพลเรือน
ชั้นโทต่อไปไม่ได้

มาตรา ๔๐ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโท
ให้ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี
พิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นตรีซึ่งรับราชการ ใน
ชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี ที่มีคุณวุฒิและความ
สามารถ แล้วเสนอไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง เมื่อ อ.ก.พ.

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๘๕

กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนผู้ใด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ถูก
เสนอชื่อหรือไม่ก็ตาม ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดส่งเลื่อนชั้นต่อไป

กำหนดเวลาสามปี ให้ลดเป็นหนึ่งปีสำหรับผู้ที่ได้รับ
ปริญญาหรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

มาตรา ๔๑ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นโทขึ้นเป็น
ชั้นเอก ให้ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี
พิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นโท ซึ่งรับราชการ
ในชั้นโทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีที่มีคุณวุฒิและความ
สามารถ แล้วเสนอไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง เมื่อ อ.ก.พ.
กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนผู้ใด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ถูก
เสนอชื่อหรือไม่ก็ตาม ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดส่งเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๔๒ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกขึ้นเป็น
ชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการ
พลเรือนชั้นเอก ซึ่งรับราชการในชั้นเอกมาแล้วไม่น้อยกว่า
ห้าปีที่มีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วเสนอชื่อไปยังคณะ
รัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว ให้
รัฐมนตรีเจ้าสังกัดส่งเลื่อนชั้นต่อไป

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๔๓ ข้าราชการพลเรือนที่ได้อำนาจให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ และขั้นค่าของหน้าที่ได้อำนาจ แต่ผู้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับต่ำของหน้าที่ได้อำนาจ ก็ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่เท่ากับอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๔๔ การเลื่อนอันดับภายในชั้นหนึ่ง ๆ นั้น ให้ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาโดยอนุมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกและส่งเลื่อนจากผู้ที่อยู่ในอันดับถัดลงไป โดยคำนึงถึงความอดุสาห ความสามารถ และการปฏิบัติตามวินัยคอดจนคุณภาพและปริมาณแห่งราชการตำแหน่งนั้น ๆ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

การเลื่อนอันดับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกและส่งเลื่อนโดยอนุมนตรีรัฐมนตรี

ข้าราชการพลเรือนผู้ได้อำนาจให้ได้รับเงินเดือนในขั้นค่าของอันดับที่ได้อำนาจ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๔๕ การเลื่อนขึ้นในอันดับหนึ่ง ๆ นั้น ให้ปลัด
กระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณา
สั่งเลื่อนให้ได้โดยปกติปีละหนึ่งชั้น โดยคำนึงถึงความอดุสาห
ความสามารถและการปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนคุณภาพและ
ปริมาณแห่งราชการในตำแหน่งนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้ให้เขียนไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

การเลื่อนขึ้นในอันดับหนึ่ง ๆ สำหรับข้าราชการพลเรือน
ชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาสั่งเลื่อนให้ได้โดย
ปกติปีละหนึ่งชั้น โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

ข้าราชการพลเรือนผู้ใดควรได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นในกรณี
พิเศษเกินกว่าหนึ่งชั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจะสั่งเลื่อน
ให้ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา ๔๖ การเลื่อนอันดับในชั้นหนึ่ง ๆ และการเลื่อน
ขึ้นในอันดับหนึ่ง ๆ สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นตรีในราชการ
บริหารส่วนภูมิภาค รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะมอบหมายให้ผู้ว่า
ราชการภาคสั่งเลื่อนตามเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๔ และ
มาตรา ๔๕ ก็ได้

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๔๓ การเลื่อนอันดับในชั้นหนึ่ง ๆ และการเลื่อนชั้นในอันดับหนึ่ง ๆ สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้ผู้ราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเลื่อนตามเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ก็ได้

มาตรา ๔๔ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา

(๒) ตำแหน่งประจำแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาหรือชั้นตรี

(๓) ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นตรีหรือชั้นโท

(๔) ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นโทหรือชั้นเอก

(๕) ตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนพิเศษ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๔๕ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่ง
ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก
รัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่งตั้งตามนัยแห่งบทบัญญัติมาตรา ๔๔

แต่สำหรับตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่ง
ที่เทียบเท่า ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาแล้วเสนอไป
ยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยแล้วให้นำ
ความกราบบังคมทูลให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

มาตรา ๕๐ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับ
มอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด จะแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน
ให้ประจำกระทรวงหรือประจำกรมก็ได้

มาตรา ๕๑ ราชการส่วนใดมีเหตุพิเศษ ให้กระทรวง
เจ้าสังกัดทำความตกลงกับ ก.พ. ที่จะกำหนดคุณสมบัติ พัน
ความรู้ และวิชาคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกอย่างอื่น เพื่อให้มี
การบรรจุและแต่งตั้งโดยความเที่ยงธรรมที่จะได้บุคคลที่มีความดี
และความสามารถในราชการแล้วรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี
เพื่อนำความกราบบังคมทูลให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

มาตรา ๕๒ ถ้าตำแหน่งข้าราชการพลเรือนว่างลง และ
จะแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งกันทั่วกันได้ หรือ
ผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้
ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
แล้วแต่กรณี ส่งข้าราชการพลเรือนผู้เห็นสมควรให้รักษาการ
ในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้ แต่ตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็น
ตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้
รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้อำนาจสั่ง

ผู้รักษาการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามความใน
วรรคก่อน ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้นด้วย

มาตรา ๕๓ การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการ
ประเภทวิสามัญไปบรรจุต่างกระทรวงในชั้น อันด้อย และชั้นที่
ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดทั้ง
สองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
รับโอนมาบรรจุเนรายนไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
อนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้
ส่งบรรจุ

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท ให้ อ.ก.พ. กระทบที่จะรับโอนมานั้นพิจารณาอนุมัติ การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา ให้ อ.ก.พ. กรมที่จะรับโอนมานั้นพิจารณาอนุมัติและเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้ส่งบรรจุ สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา ให้ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาโดยอนุมัติรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ส่งบรรจุ

การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ไปบรรจุต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน ในชั้น อันดับ และชั้นซึ่งไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้โดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ การโอนข้าราชการการเมืองมาเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทอื่นจะกระทำมิได้

มาตรา ๕๕ ข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการประเภทวิสามัญ ออกจากราชการไป และมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ในชั้น อันดับ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมและทางราชการ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ต้องการจะรับเข้าทำราชการ ให้ผู้มอำนาจและหน้าที่พิจารณา
อนุมัติการโอนตามมาตรา ๕๓ พิจารณาตามวิธีการที่ ก.พ. จะได้
กำหนด เมื่อเห็นว่าเหมาะสมกับราชการที่จะรับเข้าบรรจุนั้น
ก็ให้ผู้มอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุได้

ผู้ออกจากราชการโดยถูกเลิกตำแหน่ง ย่อมได้รับบรรจุ
ตามความในมาตรา ๕๓ ก่อนผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

มาตรา ๕๖ ข้าราชการการเมืองออกจากราชการไป และมี
คุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ถ้าสมัครเข้ารับราชการ
ในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ จะบรรจุให้ได้รับเงินเดือน
ได้ไม่สูงกว่าที่ได้อยู่ในขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก. พ.

มาตรา ๕๗ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดตาย ให้ถือว่า
ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นออกจากตำแหน่งนับแต่เวลาตาย

มาตรา ๕๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติ
ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) หรือ (๔) ผู้มอำนาจสั่ง
อนุญาตการลาออกตามมาตรา ๕๕ ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๘๕

ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออก
จากราชการที่ย่อมทำได้ โดยยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับ
บัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ถ้าผู้รับหนังสือขอลาออกนั้นไม่
มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก ก็ให้เสนอหนังสือนั้นต่อไปยัง
ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งอนุญาต
การลาออกได้สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการ
ตามคำสั่ง

“ให้ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายจากผู้บังคับบัญชาดังกล่าว แล้วแต่กรณี เป็นผู้
อำนาจสั่งอนุญาตการลาออกของข้าราชการพลเรือน แล้ว
รายงานให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดทราบ แต่สำหรับการลาออกของ
ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง อธิบดี
หรือปลัดกระทรวง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้รัฐมนตรี
เจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งอนุญาต

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกก็ได้

ในกรณีผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยและอยู่ในระหว่างการสอบสวน หรือการพิจารณาทางวินัย ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยก็ได้ แต่ถ้เรื่องถึงที่สุดผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก หรือถูกสั่งให้ออกแล้ว จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้อีกต่อไปไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทำผิดคดีอาญา ซึ่งมีใช้ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่กำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทก็ดี มีกรณีต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ดี ห้ามมิให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาต อนุญาตการลาออก

มาตรา ๖๐ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกตามความในมาตรา ๕๕ เห็นสมควรให้ข้าราชการในบังคับบัญชาพ้นจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นพ้นจาก

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ราชการ นอกจากการให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุ
รับราชการนานก็ได้

แต่ในการให้พ้นจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะ
เหตุทดแทน ในกรณีที่มีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีคามผิดนั้น
ให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ราชการของตนสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงทุพพลภาพ ถ้าผู้มี
อำนาจสั่งอนุญาตการลาออกดังกล่าวในวรรคแรกเห็นสมควร
ให้พ้นจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นพ้นจากราชการตามหลัก
เกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.

(ข) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดสมัครไปทำการทาง
องค์การสาธารณหรือบริษัทตามความประสงค์ของทางราชการ ก็
ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกดังกล่าวในวรรคแรกสั่งให้
ผู้นั้นพ้นจากราชการได้

(ค) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดขาดคุณสมบัติตาม
มาตรา ๒๗ (๑) หรือ (๔) ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก
ดังกล่าวในวรรคแรกสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๖๑ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดหย่อนความสามารถ
 ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน สำหรับข้าราชการ
 พลเรือนชั้นตรีขึ้นไป กระทรวงเจ้าสังกัดได้สอบสวน สำหรับ
 ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนกลาง กรม
 เจ้าสังกัดได้สอบสวน หรือสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา
 ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค จังหวัดได้สอบสวน เมื่อได้ทำ
 การสอบสวนแล้วสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นตรีขึ้นไป ให้
 รายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้น
 จัตวาให้รายงานไปยัง อ.ก.พ. กรม เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ
 อ.ก.พ. กรม แล้วแต่กรณี ได้พิจารณาเห็นสมควรให้พ้นจาก
 ราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกตั้งกล่าวตาม
 มาตรา ๕๕ สั่งให้พ้นนั้นพ้นจากราชการต่อไป

การสอบสวนให้นำมาตรา ๘๒ วรรคสองมาใช้บังคับโดย
 อนุโลม เพาะให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘๓

มาตรา ๖๒ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน
 ตำแหน่งอธิบดี ปลัดกระทรวง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า
 เพราะตายหรือลาออก ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

แต่ถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือพ้นจากราชการ ต้องนำความกราบบังคมทูลให้ทรง
ทอดถอน

ลักษณะ ๕

ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์

มาตรา ๖๓ การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ
การเลื่อนชั้น การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการ
พลเรือนรัฐพาณิชย์ ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๖

ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๖๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ
การเลื่อนชั้น การแต่งตั้ง การโอน และการออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๗

ข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๖๕ การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัติ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ

การเลื่อนยศตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ ๘

ข้าราชการครู

มาตรา ๖๖ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยครู การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การเลื่อนชั้น การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการครู ให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัติ

ลักษณะ ๙

ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

มาตรา ๖๗ การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๑๐

วินัยข้าราชการพลเรือน

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๖๘ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด
อยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด จักต้องได้รับ
โทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้

มาตรา ๖๙ ข้าราชการพลเรือนต้องสนับสนุนการปกครอง
ตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๗๐ ข้าราชการพลเรือนต้องเชื่อฟังและสุภาพ
เรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชา

ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืน
หากเลย

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข่มผู้บังคับ
บัญชาน้อยกว่า เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้
กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๗๑ ข้าราชการพลเรือนต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายที่รัฐบาลแถลง และให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ

มาตรา ๗๒ ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่ง หรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

มาตรา ๗๓ ข้าราชการพลเรือนต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และประพฤติตนอยู่ในความสุจริต

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ จะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น

ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๗๔ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ชนชู้ว่าเป็นผู้ประพฤติกว้าง

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ห้ามมิให้ประพฤตซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ เช่นประพฤตินเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทอง
ของเมฆาจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่น
ในการพนันเป็นอาจิน กระทำความผิดอาญา

มาตรา ๑๕ ข้าราชการพลเรือนต้องไม่กระทำการหาผล
ประโยชน์อย่างใด ๆ อนาคตอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมและ
เกียรติศักดิ์ในหน้าที่ราชการของตน

มาตรา ๑๖ ข้าราชการพลเรือนต้องต้อนรับ ให้ความ
สะดวก และสภาพเรียบร้อยต่อประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการ
อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม
บุคคลใด ๆ

มาตรา ๑๗ ข้าราชการพลเรือนต้องถือและปฏิบัติตามแบบ
ธรรมเนียมของราชการ

มาตรา ๑๘ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาความสัมพันธ์
ระหว่างข้าราชการแต่ละข้อเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการพลเรือนต้องอดสูท และอำนวยความสะดวก
ในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๘๐ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาความลับใน
ราชการ

หมวด ๒

โทษผิดวินัย

มาตรา ๘๑ โทษผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้มี ๖ สถาน

๔
คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) ถดชั้นเงินเดือน
- (๕) ตัดเงินเดือน
- (๖) ภาคทัณฑ์

มาตรา ๘๒ การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อ
ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังระบุไว้
ต่อไปนี้

- (ก) ทำความผิดต้องรับอาญาจำคุกหรืออาญาที่หนัก
กว่าจำคุก โดยคำพิพากษาลงถึงที่สุดให้รับโทษจำคุกหรือโทษ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๘

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิด
ที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดย
ประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(ข) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำ
หนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(ค) ทุจริตต่อหน้าราชการ

(ง) ขัดคำสั่งซึ่งผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ
และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้าย
แรง

(จ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้อำนวยการและหน้าที่ต่อไปนี้แต่งตั้งคณะ
กรรมการอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน คือ

(๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบ
หมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่
ชั้นพิเศษลงมา

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

(๒) ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง หรืออธิบดี สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๓) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นโทลงมา ในราชการบริหารในภาค

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นตรีลงมา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการสอบสวนและรายงานมาแล้ว รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเห็นสมควรไล่ออกจากราชการ ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี สั่งไล่ออกด้วยความเห็นชอบของ อ.ก.พ. กระทรวงต่อไป แต่ถ้าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีอำนาจพิจารณาสั่งไล่ออกได้โดยมิต้องทำการสอบสวน ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

การสอบสวนนั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่าง
 ซ้ำไม่เกินสามสัปดาห์ นับแต่วันได้รับหรือตั้งเรื่องกล่าวหา ถ้า
 มีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็
 ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกิน
 สิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง
 แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ การสอบสวน
 จะเป็นอันใช้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่
 หนึ่งครั้งไม่เกินเก้าเดือนนับแต่วันได้รับหรือตั้งเรื่องกล่าวหา

วิธีการสอบสวนตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
 และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๓ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๘๒ เป็น
 เจ้าพนักงานตามความหมายของกฎหมายลักษณะอาญา และ
 ให้มีอำนาจอย่างพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย
 ว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและ
 หน้าที่ของคณะกรรมการ และโดยเฉพาะให้มอำนาจตั้งต่อไปน
 ด้วย คือ

ตอนที่ ๑๓ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

(๑) มีหนังสือสอบถามกระทรวงทบวงกรมและเทศบาล
ที่เกี่ยวข้องให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและการปฏิบัติ พร้อมทั้งเหตุผล
เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) ให้กระทรวงทบวงกรมและเทศบาลที่เกี่ยวข้อง
ส่งเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ หรือส่งบุคคลในสังกัดมาให้ข้อคำ
ประกอบการพิจารณา

(๓) ให้กระทรวงทบวงกรมและเทศบาลที่เกี่ยวข้อง
ส่งผู้แทนมาชี้แจง

(๔) มีหนังสือเรียกผู้ถูกล่ามำทำการสอบสวน
หรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานของคนมาประกอบการพิจารณา

(๕) เรียกบุคคลใด ๆ มาให้ข้อคำ หรือส่งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกรณีนั้น

มาตรา ๔๕ การลงโทษปลดออกนั้น จะกระทำได้เมื่อ
ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่
ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือมีเหตุผลอันควร
ลดหย่อน

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๕

ในกรณีเช่นนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๒ ว่าด้วยการ
สอบสวนและสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา
หรือถูกสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนว่ากระทำความผิดอาญา
เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษ
ชั้นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณี
ต้องถือว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถูกสอบสวนเพื่อไล่ออก
หรือปลดออก ถ้าผู้บังคับบัญชาที่พิจารณาคดีนั้นสังเกตเห็นว่า
จะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาคดีหรือสอบสวนจะ
เป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้พิจารณายกเลิกคดีต่อไป

(ก) ถ้าเห็นว่ามลทินหรือมัวหมอง จะสั่งให้ออกจาก
ราชการตามมาตรา ๕๖ ววรรคแรกไว้ก่อนก็ได้ แต่ภายหลัง
ศาลพิพากษาว่ามีความผิด หรือสอบสวนพิจารณาได้ความเป็น
สัติย์ก็จะสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกแล้ว ก็ให้ดำเนินการ
เปลี่ยนแปลงเป็นไล่ออกหรือปลดออกให้ตรงตามบทวินัยแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ต่อไป แต่ถ้าภายหลังปรากฏว่าไม่มี
มลทินหรือมัวหมอง ให้ผู้บังคับบัญชาส่งคืนยศชั้นรับราชการ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๙๕

ในกรณีเช่นว่านี้ เท่าที่เกี่ยวกับเงินเดือน ให้ถือว่าผู้นั้น
ถูกส่งให้พักราชการ หรือ

(ข) ถ้าเห็นว่ามลากรหรือมัวหมองไม่ปรากฏชัด จะ
ส่งได้เพียงให้พักราชการ

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการตามความใน (ข) นั้น
คือ

(๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงไปพักราชการได้

(๒) ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีที่มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ
ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงไปพักราชการ
ได้

(๓) ผู้ว่าราชการภาคมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำแหน่ง
ประจำแผนกหรือเทียบเท่าประจำแผนกลงไป ในราชการ
บริหารส่วนภูมิภาคในภาค พักราชการได้

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ
ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ในราชการ
บริหารส่วนภูมิภาคในจังหวัด พักราชการได้ ส่วนข้าราชการ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ตำแหน่งประจำแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าในราชการบริหาร
ส่วนภูมิภาคในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พัก
ราชการได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีเจ้าสังกัดหรือผู้ว่า
ราชการภาค

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวน
พิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ถูกสั่ง
ให้พักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินความผิดเลย ผู้
บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับคืนตำแหน่งเดิม
ถ้าปรากฏว่า ถึงแม้การสอบสวนพิจารณาจะไม่ได้ความเป็น
สัจว่า ผู้ที่ถูกสั่งให้พักได้กระทำความผิด แต่ก็มีมลทินหรือ
มัวหมองอยู่ ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้ารับราชการอีก อาจ
เสียหายแก่ราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตาม
มาตรา ๔๖ วรรคแรก หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์
แก่ราชการ จะให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูง
กว่าตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญาหลายสำนวน หรือ
ต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหลายเรื่อง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มี
อำนาจสั่งพักราชการไว้ทุกเรื่อง

มาตรา ๔๖ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องหาว่าทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัจจะว่ากระทำ
ผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่ถ้ามีมลทินหรือมีหมอง
ในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น จะให้รับราชการอีกจะเป็นการเสียหาย
แก่ราชการ และ อ.ก.พ. กระทรวงได้พิจารณาเห็นสมควรให้
ออกจากราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกดังกล่าว
ในมาตรา ๔๕ สั่งให้ออกจากราชการต่อไป

เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดหย่อนความประพฤติหรือ
บกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ๆ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ของตน สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นตรีขึ้นไป กระทรวง
เจ้าสังกัดได้สอบสวน สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาใน
ราชการบริหารส่วนกลาง กรมเจ้าสังกัดได้สอบสวน หรือ
สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค
ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวน เมื่อได้

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ทำการสอบสวนแล้ว สำหรับข้าราชการพลเรือนตงมตชนตร
ขึ้นไป ให้รายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง สำหรับข้าราชการ
พลเรือนชั้นจัตวาให้รายงานไปยัง อ.ก.พ. กรม เมื่อ อ.ก.พ.
กระทรวงหรือ อ.ก.พ. กรม แล้วแต่กรณี ได้พิจารณาเห็น
สมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการ
ลาออกตั้งกล่าวในวาระแรก ส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องจำคุกโดยคำพิพากษาถึง
ที่สุดสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษ
ชั้นลหุโทษหรือความผิดนั้นได้กระทำโดยประมาท ซึ่งยังไม่ถึง
กับจะต้องถูกไล่ออก หรือปลดออกจากราชการ ผู้มีอำนาจ
สั่งอนุญาตการลาออกตั้งกล่าวในวาระแรกจะส่งให้ผู้นั้นออก
จากราชการก็ได้

คำสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา นี้ ให้ถือว่าเป็นคำสั่ง
ให้ออกโดยไม่มีควมผิดตามกฎหมายว่า ด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ การพิจารณาให้ออก
จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน แล้วจึงนำความกราบ
บังคมทูล

มาตรา ๘๗ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยแต่ไม่
ถึงขนาดไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ รัฐมนตรี
เจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนหรือตัด
เงินเดือนก็ได้ หรือถ้าเห็นว่ามิควรอันควรปรานี หรือในกรณี
กระทำผิดวินัยเล็กน้อย จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดง
ความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือและจะให้ทำทัณฑ์บน
ไว้ด้วยก็ได้

โทษลดขั้นเงินเดือนและโทษตัดเงินเดือน ให้เป็นไปตาม
บัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘๘ การลงโทษข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการ
ใด ซึ่งมณฑลหมายว่าตัววินัยโดยเฉพาะ จะลงโทษตามที่
กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือจะลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่า
ด้วยวินัยนั้นแก่ข้าราชการนั้นก็ได้ตามควรแก่กรณีและ
พฤติการณ์

หมวด ๓

การรักษาวินัย

มาตรา ๔๘ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นหน้าที่ดูแลและมีอำนาจชำระการในบังคับบัญชาของตนให้ปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้ที่อยู่ใบบังคับบัญชาทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความผิดของข้าราชการนั้นอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษ ก็ให้สั่งลงโทษแล้วรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตน ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นควรจะสั่งลงโทษมากกว่าที่ตนจะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เพื่อให้ลงโทษตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาใดไม่จัดการลงโทษผู้ที่อยู่ใบบังคับบัญชาที่ทำผิดวินัย หรือจัดการลงโทษไม่เป็นการสุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นทำผิดวินัย

มาตรา ๕๐ ก่อนที่ผู้มีอำนาจลงโทษจะลงโทษครั้งคราวใดก็ดี ให้พิจารณานำไว้ว่าผู้ที่จะสั่งลงโทษนั้นมีความคิดจริงแล้วจึงสั่งลงโทษ ต้องระงับอย่าให้เป็นการลงโทษ

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ไปโดยพยาบาลหรือโทสะจริต หรือลงโทษแก่ผู้ที่ไม่มีความผิด โดยชัดเจนนั้นเป็นอันขาด และในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่า กระทำผิดในมาตราใด และผิดในฐานใด

มาตรา ๕๑ ถ้าผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้สั่งโทษข้าราชการ แล้ว ต้องส่งรายงานการลงโทษนั้นเสนอตามลำดับจนถึงรัฐมนตรี เจ้าสังกัด แล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดรายงานไปยัง ก.พ.

มาตรา ๕๒ เมื่อผู้อำนาจได้สั่งลงโทษแล้ว ผู้อำนาจ บังคับบัญชาเหนือผู้ที่ลงโทษนั้น มีอำนาจที่จะเพิ่มโทษ ลด โทษ หรือยกโทษเสียก็ได้ แต่ถ้าเพิ่มโทษแล้ว โทษที่สั่ง เพิ่มขึ้นนั้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิมต้องมีให้เกินอำนาจผู้ที่สั่งใหม่

หมวด ๔

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลง โทษฐานผิดวินัย ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นต้องปฏิบัติตามทันที ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในคำสั่ง ก็มีสิทธิอุทธรณ์

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ได้ตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ แต่ถ้าปรากฏว่าการอุทธรณ์
นั้นเป็นการอุทธรณ์เท็จ ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๓ การอุทธรณ์เนื่องจากการ
ถูกลงโทษฐานผิดวินัย ให้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้
ส่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยทำเป็นหนังสือมีสำเนาถูกต้อง
๑ ฉบับ ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือ
ตนภายในห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๕๕ ให้ผู้รับอุทธรณ์ส่งอุทธรณ์นั้นพร้อมด้วยคำ
ชี้แจงของตนถ้าจะมี ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตาม
ลำดับ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์อันถูกต้องตาม
มาตรา ๕๔

มาตรา ๕๖ ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษพิจารณาและ
วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จภายในกำหนดสามสัปดาห์นับแต่วันได้
รับอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายใน
กำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่
ละครึ่งเป็นเวลาไม่เกินสัปดาห์หนึ่ง และต้องแสดงเหตุที่ต้อง
ขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังพิจารณาไม่

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๑

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

มาตรา ๕๗ ถ้าผู้หมิ่นหาที่พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๖ วินิจฉัยให้ลงโทษยืนตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเดิมหรือเบากว่า ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มโทษ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกชั้นหนึ่ง โดยยื่นอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนตามลำดับภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยอุทธรณ์เช่นนี้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๘ ข้าราชการพลเรือนจะอุทธรณ์ได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้อุทธรณ์แทนผู้อื่นเป็นอันขาด ห้ามมิให้ลงชื่อรวมกันหรือเข้ามาอุทธรณ์พร้อมกันหลายคน ห้ามมิให้ประชุมกันเพื่อหารือเรื่องจะอุทธรณ์ และห้ามมิให้อุทธรณ์ก่อนเวลาล่วงไปแล้วสิบสี่ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่ที่เหตุจะต้องอุทธรณ์เกิดขึ้น

มาตรา ๕๙ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกรัฐมนตรีเจ้าสังกัดสั่งไล่ออก หรือปลดออกมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งของรัฐมนตรี

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

เจ้าสังกัดต่อไปยังนายกรัฐมนตรี ในกรณีเช่นว่านี้ให้นายกรัฐมนตรีอำนาจสั่งได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของนายกรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ลักษณะ ๑๑

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ใดได้รับราชการอยู่ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ และทำการ หรือเคยทำการในตำแหน่งหน้าที่ราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองว่ามีความสามารถที่จะรับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ และเมื่อมอดตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัดวางว่างลง และกระทรวงเจ้าสังกัดเห็นสมควรจะบรรจุในชั้นนั้นเข้าอันดับ และเงินเดือนเท่าที่ได้อาศัยอยู่ ก็ให้บรรจุได้

มาตรา ๑๐๑ ข้าราชการพลเรือนผู้ใด ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ไปทำงานในองค์การสาธารณหรือเทศบาลก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และยังมีได้กลับเข้ารับราชการในวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ร้องขอต่อกระทรวง ทบวง กรม

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๓

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

เจ้าสังกัดเดิมให้เรียกกลับเข้ารับราชการได้ ถ้ากระทรวง ทบวง
กรม เจ้าสังกัดเรียกกลับเข้ารับราชการ ก็ให้ได้รับเงินเดือน
ไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะเรียกกลับตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๒ ครูประจำบาลหรือสารวัตรศึกษาตามระเบียบ
ครูประจำบาล และสารวัตรศึกษา ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือน
วิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับ
ที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๑ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญใน
ปีงบประมาณถัดไปโดยได้รับเงินเดือนตามขั้น อันดับ และขั้น
ความที่ปรับใหม่ ตั้งแต่วันที่ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
เป็นต้นไป เมื่อเข้าเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๒๗

(๒) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรครูหรือประกาศนียบัตร
ประโยคมัธยมศึกษา หรือเทียบวิทยฐานะเท่าประโยค
มัธยมศึกษา หรือเป็นผู้ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ยี่สิบบาทขึ้นไป
และได้ทำหน้าที่การงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ
เป็นผู้ได้ทำหน้าที่การงานมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า
สี่ปี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๔

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยข้าราชการพลเรือนก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๑๐๔ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยข้าราชการพลเรือนก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งดำเนินการสอบสวนพิจารณาทางวินัยตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ให้ถือว่าคำสั่งการและสอบสวนพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้วนั้นเป็นอันใช้ได้

มาตรา ๑๐๕ บรรดาพระราชกฤษฎีกาและกฎ ก.พ. ที่ใช้บังคับอยู่แล้วก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปก่อนเท่าที่ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข ๑

ข้าราชการการเมือง

- (ก) นายกรัฐมนตรี เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท
- (ข) รองนายกรัฐมนตรี
หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เดือนละ ๑,๗๐๐ บาท
- (ค) รัฐมนตรีว่าการทบวง
หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท
- (ง) รัฐมนตรีที่มีชื่อเป็นผู้ว่าการ
กระทรวงหรือทบวง หรือมีชื่อ
เป็นผู้ช่วยว่าการกระทรวง เดือนละ ๑,๒๐๐ บาท
- (จ) เลขานุการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๘๐๐ บาท
- (ฉ) เลขานุการนายกรัฐมนตรี
หรือเลขานุการรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวง เดือนละ ๕๐๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

(ข) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
ผู้ช่วยเลขานุการนายกรัชมินตร
หรือผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวง

เดือนละ ๔๐๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๗

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

บัญชีหมายเลข ๒

ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ และข้าราชการครู

ชั้น	อันดับ	ขั้น
ข้าราชการพลเรือน ชั้นจัตวา	๑	๓๐ - ๓๕ - ๔๐ - ๔๕
	๒	๕๐ - ๕๕ - ๖๐ - ๖๕
	๓	๗๐ - ๗๕ - ๘๐ - ๘๕
	พิเศษ	๕๐ - ๑๐๐ - ๑๑๐ - ๑๒๐
ข้าราชการพลเรือน ชั้นตรี	๑	๕๐ - ๑๑๐ - ๑๑๐ - ๑๒๐
	๒	๑๓๐ - ๑๔๐ - ๑๕๐ - ๑๖๐
ข้าราชการพลเรือน ชั้นโท	๑	๑๖๐ - ๑๗๐ - ๑๘๐ - ๑๕๐
	๒	๒๐๐ - ๒๒๐ - ๒๔๐ - ๒๖๐
	๓	๒๘๐ - ๓๐๐ - ๓๒๐ - ๓๔๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๘

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๕

ชั้น	อันดับ	ชั้น
ข้าราชการพลเรือน ชั้นเอก	๑	๓๕๐-๓๘๐-๔๒๐-๔๖๐
	๒	๕๐๐-๕๕๐-๖๐๐-๖๕๐
ข้าราชการพลเรือน ชั้นพิเศษ	๑	๖๕๐-๗๐๐-๗๕๐-๘๐๐
	๒	๙๐๐-๑,๐๐๐-๑,๑๐๐-๑,๒๐๐
	๓	๑,๓๐๐-๑,๔๐๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

ตอนที่ ๑๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มีนาคม ๒๔๘๕

บัญชีหมายเลข ๓

เงินเพิ่มพิเศษและค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

(๑) เงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการพลเรือนซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ ที่มีเหตุพิเศษ หรือที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลัง และ ก.พ. จะได้อนุมัติ

(๒) ค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลัง และ ก.พ. จะได้อนุมัติ

บัญชีหมายเลข ๔

โทษลดชั้นเงินเดือน และโทษตัดเงินเดือน

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดชั้น เงินเดือน	ตัดเงินเดือน	
			กำหนด เวลาเดือน	กำหนดส่วน เงินเดือน
นายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรี ว่าการ	๑. หัวหน้ากอง	๑ ชั้น	๑๒	๒๕ %
	๒. หัวหน้าแผนก	๒ ชั้น	๑๒	๒๐ %
	๓. ประจําแผนก	๓ ชั้น	๑๒	๑๕ %
	๔. เสมียนพนักงาน	๓ ชั้น	๑๒	๑๐ %
ปลัดกระทรวง หรืออธิบดี	๑. หัวหน้ากอง	๑ ชั้น	๒	๒๕ %
	๒. หัวหน้าแผนก	๑ ชั้น	๔	๒๐ %
	๓. ประจําแผนก	๒ ชั้น	๖	๑๕ %
	๔. เสมียนพนักงาน	๒ ชั้น	๘	๑๐ %
หัวหน้ากอง	๑. หัวหน้าแผนก	—	๒	๒๐ %
	๒. ประจําแผนก	๑ ชั้น	๔	๑๕ %
	๓. เสมียนพนักงาน	๑ ชั้น	๖	๑๐ %
หัวหน้าแผนก	๑. ประจําแผนก	—	๒	๑๕ %
	๒. เสมียนพนักงาน	—	๔	๑๐ %
หัวหน้าส่วน ราชการที่ต่ำ กว่าหัวหน้า แผนก	๑. เสมียนพนักงาน	—	๒	๑๐ %

หมายเหตุ:— ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ตำแหน่งดังกล่าวแล้ว

ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. เกี่ยวกับ